

række sig saa langt som muligt for at indpæ-
komme Flertallet i dette Thing.

Formanden (Krabbe): Der er endnu indtegnet flere Løbere; men da jeg har nogen Anledning til at antage, at det kun er for kortere Bemærkninger, skal jeg forsøge paa at tilendebringe Forhandlingerne i dette Møde. De to først indtegnede Løbere ere de ærede Medlemmer for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) og Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen); men da begge disse Løbere have havt Ordet to Gange, udfordres Thingets Samtykke til, at de atter kunne faae Ordet. Hvis ingen Indsigelse fremkommer, anser jeg Samtykket som meddelt. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Bajer: Det er kun en kortere Bemærkning, jeg har at gjøre, og jeg vilde ikke have fundet Anledning til at bede om Ordet 3die Gang, hvis ikke det ærede Medlem fra Stege (Bosjen) havde været borte. Jeg tror, at det beklages fra alle Sider, at det ærede Medlem ikke er tilstede (B. Christensen: Det ærede Medlem er meget sygt), at det ærede Medlem er meget sygt, og jeg tror ligeledes, at det vilde være beklageligt, om det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ogsaa havde været fraværende. Jeg siger derfor dette aldeles upartist; thi derved, at det ærede Medlem fra Stege er borte, faar det udsærlige Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, ikke den tilbørlige Belysning. Jeg skal kun optage et ganske enkelt Punkt af det ærede Medlems Foredrag, fordi jeg anser det for at være urigtigt, at Forhandlingen gaar tilende, inden det er slaaet fast. Det, jeg mener, at man har Ret til at slaa fast ved denne Leilighed, er, at det har forundret Alle, har glædet det ærede Medlems tidligere Modstandere og bedrøvet hans tidligere Venner, at han har indtaget det forandrede Standpunkt i denne Sag, som han har (Modsigelse). Der bliver sagt Nei dertil, men jeg skal kortelig levere et Bevis derfor, som jeg tror, at det vil være vanskeligt at omstøde. Jeg har for mig den Udvalgsbetænkning, der blev afgiven i den overordentlige Samling 1876, og naar man nu ser paa Navnene derunder, vil man finde, at det ærede Medlem kommer til at staa, jeg kan gjerne sige, aldeles ene blandt dem, der nu ere Medlemmer af Thinget, i sin Opfattelse af, at det, der foreligger her, ikke skulde være den samme Forsvarsplan, som forelaa den Gang. Jeg hørte aldeles bestemt en Udtalelse fra det ærede Medlem for Storeheddinge (Scavenius) forleden Dag den 5te November — Rigsdagstidende S. 782 —, hvor han siger: „Den Forsvarsplan, som ligger til Grund for Lovforslaget, hvortil Lovforslaget viser hen, og som, naar Lovforslaget engang maatte blive vedtaget, med Nødvendighed maa følge efter

dette, — jeg haaber, at det maa ske snart — kan jeg ganske og fuldstændig slutte mig til“. Han siger endvidere: „Det er jo i Virkeligheden i alt Væsentligt den samme Forsvarsplan, som jeg og andre ærede Medlemmer her i dette Thing i Sommeren 1876 efter de nye Valg, i det Udvalg, der da var nedsat, har været med til at anbefale“. Dermed ere vi, som ogsaa vare Medlemmer af Udvalget dengang, enige, nemlig foruden det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds og jeg de ærede Medlemmer for Bogense (Bernsen), Stege (Bosjen), Skjern (Glausager), Ribe (B. Holm), Leire (Holstein-Ledreborg), Nørre-Sundby (Juel), og jeg tvivler ikke om, at hans ærede Meningsfæller fra Storeheddinge, den nuværende høitærede Marineminister, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Xvermoes) og det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) ogsaa ere enige i, at det er den samme Grundtanke. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har søgt at begrunde, at han ikke skulde være i Uoverensstemmelse med sig selv ved meget udsærlig idag at opholde sig ved en Udvalgsbetænkning, der blev afgiven her i Folkethinget i 1874—75, men jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at denne Udvalgsbetænkning ikke kom videre, den blev ikke til Mere, der fandt ingen Afstemning Sted i den Anledning. Hvad der der er sagt, maa staa for de ærede Udvalgsmedlemmers egen Mening, og da jeg ikke var Medlem af det Udvalg dengang, kan jeg saa overordentlig godt sige, at jeg ikke var enig i meget af, hvad der blev sagt dengang. Det er muligt, at Andre, der have været Medlemmer af Udvalget, snarere kunde finde en Overensstemmelse, men i den Henseende kan jeg ikke være Ledsmand for dem. Men navnlig en saadan Udtalelse som, at Sjælland skulde være Danmarks naturlige Fæstning, er Noget, jeg fra første Færd har anset for en aldeles urigtig Sætning, idet man ved at antage den, kun vil komme ind paa det urigtige System, som er Grundlaget for den nuværende Forsvarsplan. Da jeg kom ind i Udvalget, gjorde jeg mig al mulig Umage for at vise, hvor urigtigt det vilde være at lade nogen Hovedlandsdel være forsvarsløs, og om det end ikke tilfredsstillte mig, hvad der kom til at staa i Udvalgets Betænkning i Foraaret 1875—76, saa, som man jo altid maa, maatte jeg undertiden bide mig med Hensyn til et og andet Udtryk, idet jeg da under Forhandlingerne her tog mine Forbehold med Hensyn til adskillige Udtryk. Men det lykkes under Valgkampen i Foraaret 1876 at faae, kan jeg gjerne sige, en Slags Folkeafstemning over det Punkt, at ingen Hovedlandsdel skulde være forsvarsløs. Det fik sit aldeles bestemte og tydelige Udtryk i den Dagsorden, som blev vedtagen her i den overordentlige Samling 1876, hvori der staar, at man var villig